

fra den anden Side det andet Argument, og det har altid været populært at stemme for Udgifterne, fordi der altid var en større eller mindre Kreds af Vælgere, som var interesseret i, at disse Penge blev givet ud, og som man derfor kunde gøre Regning paa vilde se med Velvillie paa det Parti, der stemte for Udgifterne, og med Modvillie paa det Parti, der gik imod dem. Det er i Virkeligheden en udmærket Karakteristik, ikke af Fremtiden, men af Fortiden, det ærede Medlem har givet. Indtægterne har man været betydelig mindre villig til at give. Det har altid været meget mindre populært at lægge Skatterne paa; det har altid, naturligvis, været meget mere populært at gaa ud og sige til Vælgerne: Vi vil Skattelettelse, og netop fordi man har frygtet at paalægge de Skatter, som var nødvendige til det Forbrug, man var inde i, netop derfor har man maattet føre den Laanepolitik, som nu har bragt os til det Punkt, hvor alle Partier er betænkelige ved den. Det er netop i store Hovedtræk den Udvikling, der har fundet Sted herhjemme i dette Aarhundrede.

Vi ved nu efter de klare Udtalelser, der er faldet fra Ministeriet, hvorledes Ministeriet staar; og da disse Udtalelser ogsaa er fremsat paa Partiet Venstres Vegne, ved vi ogsaa, hvorledes Partiet Venstre staar. Men Ministerier kan forgaa, og Partier kan bestaa eller gaa under, deles eller samles, og Opfattelsen kan skifte indenfor Partiernes. Der er ingen Tvivl om, at Partiet Venstre lejlighedsvis har været udsat for Fristelser og ogsaa kan blive det i Fremtiden. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at saa længe den højtærede Statsminister har Ledelsen af dette Parti, vil Samarbejdet mellem Venstre og det konservative Folkeparti blive fortsat, og jeg tror, at det vil være til Lykke for Landet. Men det ærede Medlem Hr. Martin Hansen udtalte bl. a., at han forstod det konservative Folkeparti saadan, at det ogsaa i Fremtiden vilde støtte Partiet Venstre i dets Politik; saaledes omtrent faldt Ordene. Denne Opfattelse kan jeg ikke tiltræde. Det er netop en fuldkommen forkert Opfattelse, det ærede Medlem der har. Det er ikke det konservative Partis Opgave at støtte Partiet Venstre. Nej, det konservative Folkeparti har støttet den Regering, der sidder, i en Politik, som ikke var ren Venstrepolitik og ikke var ren konservativ Politik. Saaledes er det, og saaledes maa det være; det er ogsaa Vilkaarene for fremtidigt Samarbejde, og det kan naturligvis ikke være anderledes.

Hvad det konservative Folkeparti vil, er der ikke mange Mennesker, der er i Tvivl om. Vi vil for det første en nationalt værdig Politik. Vi tror, at det er en Lykke for et Folk at blive sig de fælles Værdier bevidst. Vil man se paa en saadan Følelses Evne til at samle et Folk, behøver man kun at se paa, hvad der er sket i Italien og Spanien; jeg ser i alt Fald saaledes paa det, at de dristige Forsøg, som voves der, kun kan gennemføres ved en Appel til Nationalfølelsen. Derved kalder man til Samling, derved kalder man paa Offervillighed, og derved kalder man paa Trangen til Renhed i det offentlige Liv. I Tyskland ser vi to Bevægelser staa overfor hinanden, den ene i Sachsen, den anden i Bayern, Bevægelser af vidt forskellig Karakter, i Sachsen en kommunistisk Bevægelse, men dertil vil jeg gerne sige, at man kan kæmpe sig frem til Herredømmet som Klasseparti, men man kan ikke i Længden regere, uden at der kommer et nationalt Moment ind; og det viser sig allerbedst, naar man ser, hvorledes Udviklingen har været i Rusland.

Dernæst vil vi en ligelig Erhvervs politik, og derom behøver jeg ikke at sige meget. Jeg er enig med den højtærede Handelsminister i, at det gælder om Forstaaelse mellem By- og Landerhverv, og jeg kan her henviser til tidligere Udtalelser. Vi mener ikke, at Ministeriets Opfattelse paa dette Punkt har været rigtig — det er saa mange Gange fremhævet fra vor Side —, og jeg vil navnlig forvare mig mod, at man skulde mene, at den Omstændighed, at vi i Øjeblikket har et Pusterum, skulde være et Bevis for, at Ministeriet har set rigtigt paa disse Forhold. Jeg er af den Opfattelse, at det vilde have været muligt ved en anden Erhvervs politik herhjemme, en Politik, som vi har gjort os til Talsmænd for, i nogen Grad at have afhjulpet den store Arbejdsløshed, som vi har lidt under, og hvis økonomiske Eftervirkninger vi kommer til at slæbe paa i lange Tider, og jeg tror, det vilde være ganske urigtigt, om man af dette Pusterum sluttede, at nu er Faren forbi. Hvis der kommer ordnede Forhold i Tyskland og i Forholdet mellem Tyskland og Frankrig — hvad vi jo alle maa ønske —, saa er der for mig ikke nogen Tvivl om, at det atter vil betyde meget haarde Kaar for dansk Erhverv. Selv om det paa visse Punkter naturligvis kan betyde en Vinding for dansk Erhverv, at en stor Nation, en stor Aftager af Landbrugsprodukter og Fisk, atter bliver købedygtig, tror jeg, at det andet Moment, den